

400 letih izvršile. Med drugim je zelo podrobno opisal francosko revolucijo, slavo in padec Napoleona, izpremembe v drugih evropskih državah, zlasti atentate na vladarje. V sedanji dobi so njegova prerokovanja vzbudila spet silno zanimanje, ker se čudovito izpolnjujejo vsi dogodki, katere je jasnovidec pred 400 leti napovedal. Nostradamus je napovedal izbruh in potek pretekle svetovne vojne — med drugim tudi sarajevski atentat, polom osrednjih velesil, ustanovitev Društva narodov ter njegov razid, atentat na našega kralja Aleksandra v Marseillu, nastop evropskih diktatorjev Mussolinija in Hitlerja, boljševiško revolucijo v Rusiji, nastop ljudske fronte v Španiji, špan-

sko revolucijo, pričetek sedanje vojne z zasedbo Češkoslovaške, poraz Poljske in Francije v tej vojni, napad na Anglijo, vstop Italije v vojno, povrhu pa tudi uporabo najnovejših bojnih sredstev in orožij: letal, tankov, podmornic, strupenih plinov in padalcev. Nostradamusova prerokovanja, ki se v originalu hranijo v vatikanski knjižnici, so bila že zdavnaj prevedena v vse evropske jezike. Bavili so se z njimi številni učenjaki, ki so izdali posebne razlage. Mnogi so jim oporekali verjetnost, toda zgodovina, predvsem pa dogodki sedanje vojne, dajejo Nostradamusu prav. — Silno so zanimive njegove napovedi o bodoči usodi Evrope po sedanji vojni.

prav strumno izvajale posamezne točke. Posebno lepo je bilo opazovati njih samaritanska dela. Sedaj imamo v Prekmurju že ved ženski odsek, ki bodo posamezne gasilske čete izpopolnili ter bodo v primeru potrebe prav zadovoljivo lahko nadomestovali moške moči.

Crensovci. Preteklo nedeljo je Vsemogočnemu daroval prvo nekravno daritev g. Ivan Kolečko. Slovesnosti se je udeležilo mnogo vernikov iz vseh delov Širnega Prekmurja. Bog blagoslov novomašnikovo delo v obširnem vinogradu Gospodovem! — Prve dni prihodnjega meseca bo naše Prosvetno društvo na sejnišču, ki je že temu primereno urejeno, postavilo spomenik v svetovni vojni padlim vojakom. Kip je delo akademskoga slikarja Tineta Kosa iz Ljubljane ter predstavlja stebri, v katerega bodo vklešana imena vojnih žrtv, ter kip z angelom, ki drži v ruci mrtvega vojaka. Kip bo stal okrog 18.000 dinarjev.

Haloze

Sv. Barbara v Haloze. Občnega zborna Vinarske zadruge, ki ima svoje prostore v Ptuju, se je udeležilo klub slabemu vremenu lepo število zadržnikov. Po sklepku akupščine je poslovodja tomačil zadržnikom rabo raznih strojev. Zlasti smo vse občudovali nov velikanski hrastov vinski sod, ki je največji v Jugoslaviji, saj drži 120 polovnjakov. Je kakor ogromna poščast. Izdelala ga je Sodarska zadruga v Tacnu pri Ljubljani, kamor so ga hodili Ljubljanci občudovati. Ta zadruga dobavlja tudi drugo posodo naši Vinarski zadrugi, ki je za enkrat s posodo dovolj preskrbljena, kar predstavlja tudi lepo vrednost.

Sv. Andraž v Haloze. Po vinogradih se je klub skrbnemu škopljiju pojavila peronospora, ki nam hoče redek sad žahntne trte popolnoma uničiti. Tudi živinsko krmo smo letos zelo težko spravili, ker vsak dan dežuje. — Naši možejo še s trebuhom za kruhom. Odšli so mlati v hravsko Podravje, da si zasluzijo nekaj žita, s katerim bodo preživeli v prihodnji zimi sebe in svojo družino. Zares težko je življenje haloškega prebivalstva, ki nima doma toliko zaslужka in tudi ne pridelava toliko, da bi dostojno preživel sebe in svojo družino.

Savinjska dolina

Griže. Dne 21. julija se obhaja v Marija lurski cerkvi v Grižah lepa nedelja. Z griča, na katerem se nahaja cerkev, je lep razgled po Savinjski dolini. Izletniki in romarji prijazno vabljeni!

Spodnji kraji

Sv. Vid pri Planini. Novo sv. mašo bo daroval v farni cerkvi sv. Vida naš domačin Luskar Jože v nedeljo, 21. julija. G. novomašnik se je ves čas svojega študija brigal ne samo za igre pri Prosvetnem društvu, marveč je poprijel tudi za delo, kjer je bilo treba. Vabimo ne samo domačine, marveč tudi sosedje v nedeljo v naš Sv. Vid, da v teh žalostnih časih z nami vsaj nekaj duhovnega veselja užijete! — Naše Prosvetno društvo ima v načrtu preureditev društvenega doma. Naročili je letos g. Stefancioza, provizor v Smiklavju.

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Marija v Puščavi. Romarska shoda na god sv. Ane, 26. julija, in v nedeljo po sv. Ani, dne 28. julija, bomo praznovali pri Sv. Mariji v Puščavi s sledičnim sporedom za oba dneva: od 5 do 10 opoldne bo priložnost za sv. spoved. Spovedovalo bo več spovednikov. Ob 6 tih sv. maša, ob 7 bo po prihodu viakov pridiga, nato peta sv. maša; od 8 do 10 bo v kapeli sv. Ane na hribčku ved sv. maša, ob 10 bo pridiga, nato peta sv. maša. V nedeljo, 28. julija, bo pred sv. mašo ob 10 še procesija s presv. Rešnjim Telesom. — Cerkveno predstojništvo.

Slovenske gorice

Marija Snežna. Huda toča, ki je oklestila velik del naše občine, posebno del Velke, Gradišče in Ploščadico, je napravila ogromno škodo. Zrnja sploh ne bomo imeli. Ostalo je samo nekaj malega krompirja in koruze. Vinogradi in sadno drevo je čisto zbito. Več let ne bo sadu. Težko bo naše življenje! Ali vse bomo se potrpeli, samo da nam ohranijo pametni naši državniki ljubi mir! Hvaležni smo banski upravi in okrajnemu cestnemu odboru, da nam pomaga graditi potrebno cesto od cerkve proti Sv. Juriju.

Mislinski dolina

Podgorje. Letos smo v Podgorju obhajali praznik sv. Urha, farnega patrona, posebno slovensko. Ker je bil domači organist poklican na orodne vaje in drugega iz sosednje fare v nedeljo ne bi mogli dobiti, smo obhajali slovensost lepo nedelje v četrtek, na god farnega patrona; ljudje so rekli, da smo obhajali »lepi četrtek«. Pa še drugo slovensost smo obhajali ta dan: tukajšnji g. župnik Simon Kotnik je namreč obhajal 25 letnico mašništva in 10 letnico župnikovanja v podgorški župniji. Na vse zgodaj na dan sv. Urha so že pritrkvali, zvonovi so vabili farane na slovensost. Procesijo z Najsvetnejšim je vodil g. nadžupnik Somrek ob asistenci šestih gospodov, prideljal je pa g. Stefancioza, provizor v Smiklavju.

ne bo več dolgo vzdržala na tujem. Ker se mu to pričakanje ni izpolnilo, se je zagrizel v novo jazo proti ženi, češ da se ji še toliko ne zdi vreden, da bi mu poslala glas o sebi...

Zakaj je ne more pozabit? Ali je tak slabič, da se bo vdal ženskim čustvom? Ne! Mož hoče biti, vsako misel na to trmasto žensko si hoče iz glave izbiti...

All čim bolj se je sili, tem bolj je živila Tilkina podoba v njegovih mislih in sanjah. Večkrat je segel celo po njeni sliki in jo je dolgo gledal. Potem ga je zopet zbudil njegov ponos, kar raztrgal bi bil fotografijo; ali raztrgal je ni...

Poleg teh notranjih bojev, ki so izvirali iz hrepenjenja po ženi, hrepenjenja, ki si ga ni hotel priznati, ki pa se mu je zaman upiral, so Jurija tlačile in tiščale še druge težave. Stari posli, ki so bili nekateri že dolga leta pri hiši, so vsi hkrati odpovedali in šli od hiše. Iz Sentalca in bližnje okolice je le še redko kdo prišel v njegovo gostilno. Na videz se Končnik za to ni zmenil, v resnici pa ga je strašno peklo, da so mu domačini obrnili hrbel. Vračal jim je, kjer je mogel, nagajal sosedom, se zapletal v tožbe, ki pa jih je po večini vse izgubil. S tem se je množila in večala njegova lastna zagrenjenost, množilo in večalo pa tudi sovraštvo v soseski. Advokat Hudnik mu je priskrbel same tuje posle in Končnik je dejal, da domačih noče, češ da niso kaj prida. Za gospodinjo si je že sredi junija najel Lizko Skerjanec, ki mu

jo je Hudnik prav posebno priporočil. Ta z vsemi žavbami namazana ženska se je kmalu usidrala v hiši. Juriju se je znala prikupiti, dajala mu je vse prav in ga je v njegovih prepirih z domačini še podpirala. Ker ji je delo šlo od rok, tudi otrokomoma je bila prijazna, marsikakega tujega gosta je tudi privabilo, gospodarju je znala ustrezeti, je Jurij sčasoma res misil, da bi brez nje ne moglo biti.

Njenega lahkomiselnega vedenja ni opazil ali pa se je namenoma tako naredil. Da ima z advokatom Hudnikom svoje skrivnosti in da se rada smolita eden okoli druga, tega še videl ni. Včasih se je še njemu, Juriju, hotela bolj približati, kakor je bilo prav, pa jo je ta vsakokrat osorno zavrnil in ji prepovedal vsako nedostojno nežnost. Ali ženska je bila prebrisana in se ni dala kar tako zavrniti, za vsako ceno se je hotela tako usidriti, da bi je ne bilo mogoče več iz hiše spraviti.

Proti koncu leta so jeli Šentanelci to in ono o Končnikovi gospodinji govoriti. Na njej so bile videti spremembe, ki jih večše oko ni moglo prezreti. Le Končnik ni videl ničesar, ker je bil bolj malo doma in je imel dovolj drugih skrb. Dalj časa namreč se je že ukvarjal z mislio, da bi domačijo v Šentanelu prodal in si zunaj v Podklancu kupil večjo kmetijo. Pogajanja so že precej dozorela, imel je že kupca in tudi z cenami so bili že skup. S Šentanelci je malo kaj govoril, za marnje pa tudi ni zvedel, ker se je vsak bal, češ Končnik vsakega kar toži.

(Dalje sledi)

tranjost votlega drevesa plombirali s plodevinom. Na podoben način so rešili pred zobom časa že mnogo zgodovinsko ali rastlinsko dragocenih dreves.

Ubijanje s strahom. Rečenico, da se je nekdo »do smrti prestrašil«, uporabljamo brez posebnih misli. Ceprav se tu in tam dogodi, da nekdo iz strahu res umre, je treba vendar že mnogo tega. Toda za tigra je strah pripomoček, da pride do plena. Opazovali so, da se opice v krošnjah dreves zavoljo tigrovega tuljenja pogostoma tako prestrašijo, da izgube razsodnost in ravnotežje ter padajo na tla, kjer postanejo tigru lahek plen. V tigrovem glasu mora biti nekaj posebnega, da na opice tako učinkuje.